

בית המשפט העליון

רע"א 8218/22

רע"א 8435/22

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשים ברע"א 8218/22
והמשיבים ברע"א 8435/22:

1. ביט אפ דיגיטל בע"מ
2. שי דביר
3. אברהם נסני
4. אמיר שר
5. אבי עקיבא
6. רומן גרושקובסקי
7. אבי סלומון

נ ג ד

המשיב ברע"א 8218/22
והמבקש ברע"א 8435/22: דוד שטיינר

בקשות רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת י' שבח) בת"א 61782-09-22 מיום 3.10.2022, וכן על החלטתו בת"א 42942-10-21 מיום 6.10.2022

בשם המבקשים ברע"א 8218/22
והמשיבים ברע"א 8435/22: עו"ד דוד ביטון

בשם המשיב ברע"א 8218/22
והמבקש ברע"א 8435/22: בעצמו

החלטה

לפני שתי בקשות רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת י' שבח) בת"א 61782-09-22 מיום 3.10.2022, וכן על החלטת בית המשפט בת"א 42942-10-21 מיום 6.10.2022, בהם נדחו בקשות הצדדים לביטול פסק בוררות ולתיקונו.

הרקע לבקשות

1. ברקע לבקשות סכסוך שהתגלע בין הצדדים בנוגע לזכויות יוצרים במוצר טכנולוגי מתחום הייעוץ הפיננסי, שהפעילה חברת ביט אפ דיגיטל בע"מ (להלן: החברה), בגינו הגיש המשיב ברע"א 8218/22 והמבקש ברע"א 8435/22 (להלן: המשיב) תביעה לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו נגד המבקשים ברע"א 8218/22 שהם המשיבים ברע"א 8435/22 (להלן: המבקשים). בתמצית, בתביעה נטען כי תוכנה שפיתחה החברה (להלן: מערכת "ביטאפ") זהה בזוהת מוחלטת לתוכנה אחרת שהייתה תוצר של מיזם משותף בין הצדדים (להלן: מערכת "רובי", מיזם "רובי" או המיזם המשותף) אשר התבססה על תוכנה קודמת שפיתח המשיב. לאור זאת נטען כי למשיב זכויות יוצרים במערכת "ביטאפ". בתביעה שכנגד שהגישו המבקשים נטען כי אין כל קשר בין מערכת "ביטאפ" למערכת "רובי" ולתוכנה שפיתח המשיב, וכי המשיב לא עמד בהתחייבויותיו במסגרת המיזם המשותף.

2. בהתאם להסכמת הצדדים הועבר הסכסוך לגישור ולבסוף לבוררות. בהסכם הבוררות שנחתם בין הצדדים ביום 18.11.2020 נקבע בין היתר כי פסק הבוררות צריך להיות מנומק וכי ניתן יהיה להגיש עליו ערעור. בפסק הבוררות שניתן על ידי הבוררת עו"ד ד"ר שני רופא (להלן: הבוררת או הבוררת רופא) ביום 20.8.2021 נדחו התביעות ההדדיות שהגישו הצדדים. הבוררת קבעה כי המבקשים העתיקו חלק ממערכת "רובי" בפן הטכנולוגי ואימצו אותה לתוך מערכת "ביטאפ", אולם ברובד העסקי מדובר בשתי מערכות שונות. כמו כן, נקבע כי תרומתו של המשיב למערכת "רובי" הייתה רק בגדר "רעיון", כאשר מיזם "רובי" כלל לא הבשיל לכדי מוצר סחיר. בהתאם לכך נפסק כי המבקשים רשאים להמשיך לעשות שימוש במערכת "ביטאפ", המשיב יקבל לידי בחזרה את "רעיונותיו, המצאתו ומסמכיו" ועל המבקשים ייאסר להעתיק או לגלות כל מידע שנחשפו אליו במסגרת מיזם "רובי". כן נקבע כי אם בעתיד יוכח שהמבקשים עשו כן, הם ישלמו למשיב פיצוי בסך של 400,000 ש"ח (להלן: פסק הבוררות הראשון).

3. לאחר מתן פסק הבוררות הראשון, לבקשת המשיב, מונתה השופטת בדימוס ד"ר איריס סורוקר כבוררת בערעור (להלן: הבוררת שבערעור). ביום 11.7.2022 ניתן פסק הבוררות בערעור, וערעורו של המשיב התקבל באופן חלקי. נקבע כי המשיב זכאי לפיצוי בגין הפרת זכויותיו נוכח קביעת הבוררת רופא עצמה, על פיה המבקשים העתיקו חלקים של מערכת "רובי" בפן הטכנולוגי ואימצו אותם לתוך מערכת "ביטאפ". זאת כאשר העובדה שמערכת "ביטאפ" לא העתיקה את מערכת "רובי" בפן העסקי, איננה סותרת את הממצא העובדתי בדבר ההעתקה בפן הטכנולוגי. כמו כן נקבע כי תרומת המשיב למיזם המשותף לא הייתה בגדר "רעיון" גרידא, אלא מדובר במוצר טכנולוגי ממשי אשר

למבקשים לא הייתה זכות להעתיקו ללא הסכמתו. לפיכך נקבע כי המבקשים יפצו את המשיב בשיעור של 25% משווי הפיתוח של מערכת "רובי", וזאת בסך של 240,000 ש"ח. ערעור שכנגד שהגישו המבקשים התקבל חלקית כמובן זה שבוטל הפיצוי העתידי שנפסק נגדם משנקבע כי אין מקום לפסיקת פיצוי עתידי כחלק ממהלך הרתעתי (להלן: פסק הבוררת שבערעור).

4. ביום 29.9.2022 הגישו המבקשים לבית המשפט המחוזי בקשה לביטולו של פסק הבוררת שבערעור. זאת לטענתם, לאור התקיימותן של שלל עילות ביטול הקבועות בחוק הבוררות, התשכ"ח-1968 (להלן: חוק הבוררות או החוק). נטען כי הבוררת שבערעור חרגה מסמכותה; כי לא ניתנה למבקשים הזדמנות נאותה לטעון טענותיהם או להביא ראיותיהם; כי הבוררות שבערעור לא נימקה את פסק הבוררות ולא פסקה בהתאם לדין על אף שנקבע בהסכם הבוררות שעליה לעשות כן; וכי הפסק ניתן לאחר שעברה התקופה לנתינתו. בתוך כך נטען כי הבוררת שבערעור העניקה למשיב סעד שכלל לא נתבע; ביטלה קביעות עובדתיות של פסק הבוררות הראשון לפיהן אין שווי כלכלי למיזם ועבודת המשיב היא בגדר "רעיון" בלבד; ושגתה ביישום החוק לעניין שאלת העתקה של תוכנה.

5. בהמשך לאמור, ביום 2.10.2022 הגיש המשיב "בקשה לתיקון החלטת בוררות", בה נתבקש תיקון הסעד והפיצוי שנפסקו לטובתו בפסק הבוררות שבערעור. זאת לאור כשלים שנפלו לטענתו בהחלטת הבוררת שבערעור ובעיקר התעלמותה ממסמכים שונים המצביעים על המשך פעילותם העסקית של המבקשים על חשבוננו. בבקשתו התבקש צו הצהרתי לפיו הזכויות במערכת "ביטאפ" שייכות לו ולפיכך מנועים המבקשים מלעשות שימוש בתוכנה. לחלופין נתבקש בית המשפט לחייב את המבקשים לשלם לו את נזקיו בסך של 5,000,000 ש"ח, או להצהיר כי 80% ממניות החברה שייכים לו.

6. בפסק דינו מיום 3.10.2022 עמד בית המשפט על הוראות סעיף 21א(ג)(1) לחוק הבוררות, לפיהן בקשת ביטול פסק בוררות בערעור תוגש רק על פי העילות הקבועות בסעיפים 24(9) ו-24(10) לחוק, שעניינן במצב דברים שבו תוכנו של הפסק מנוגד לתקנת הציבור או התקיימותה של עילה שעל פיה היה מבטל בית משפט פסק דין סופי שאין עליו ערעור. נקבע כי טענות המבקשים אינן נכנסות בגדרן של עילות אלו, ועל כן גם אם היו המבקשים מוכיחים את כל הנטען בבקשתם, לא היה בכך כדי לסייע להם. באשר לבקשת המשיב, הובהר כי אין לה יסוד שעה שזו איננה תואמת את הדין המהותי ולא את כללי הדיון הפרוצדורליים. מדובר בבקשה "לתיקון הסעד והפיצוי", אולם זו אינה נכנסת

בגדרה של אחת מהחלופות בחוק המאפשרות תיקון פסק בורר. כמו כן, בית המשפט אינו יושב כערכאת ערעור על החלטות הבורר וגם אם ניתן היה להתייחס לבקשה כמעין בקשה לביטול פסק בורר, הרי שגם היא אינה עומדת בהוראות סעיף 21א(ג)(1) לחוק. משנדחו על הסף שתי הבקשות, פסק הבוררות שבערעור אושר.

7. יצוין כי ביום 6.10.2022 הגיש המשיב בקשה זהה לתיקון החלטת בורר, בתיק שבו ניתנה החלטה על מינוי בוררת בערעור (ת"א 42942-10-21). בהחלטתו מאותו היום דחה בית המשפט את הבקשה לאור ההכרעה האמורה.

8. מכאן הבקשות שלפני. לטענת המבקשים שגה בית המשפט עת הורה על דחיית הבקשה ולא על מחיקתה, ובכך סתם את הגולל על אפשרותם להגיש בקשת ביטול חדשה הנסמכת על העילות הקבועות בסעיפים 24(9) ו-24(10) לחוק. לטענתם, אם סבר בית המשפט כי הבקשה נעדרת עילה, היה עליו להורות על מחיקתה ולא על דחייתה, כמצוות תקנה 41א(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: תקנות סדר הדין האזרחי). כן נטען כי שגה בית המשפט עת פירש את סעיף 21א(ג)(1) לחוק הבוררות באופן החוסם את האפשרות לבקש את ביטולו של פסק בוררות שניתן בערעור אלא על פי העילות המנויות בסעיפים 24(9) ו-24(10) לחוק, ובכך נתן לפסק הבוררות שניתן בערעור "מעמד עליון" גם במקרה שבו הוא מנוגד לדין, כבענייננו.

9. המשיב מצדו שב על הטענות המצדיקות לשיטתו את תיקון הסעד שנקבע בפסק הבוררות שבערעור, תוך שטען לכשלים שנפלו בהחלטת הבוררת שבערעור ולהתעלמותה ממסמכים מהותיים. כן טען המשיב כי שגה בית המשפט כשלא נתן דעתו לכך שנגרם לו עיוות דין, ודחה את בקשתו משיקולים פרוצדורליים של סדרי דין שעה שלא היה מיוצג.

דיון והכרעה

10. דין הבקשות להידחות. כלל הוא כי רשות ערעור בענייני בוררות תינתן רק במקרים חריגים המעוררים שאלה עקרונית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או במקרים שבהם נדרשת התערבות משיקולי צדק ומניעת עיוות דין (ראו למשל לאחרונה: רע"א 6416/22 שרבט נ' שרבט, פסקה 7 (5.12.2022); רע"א 6254/22 דוד נ' סמארט מ. הנדסה ניהול ובניה בע"מ, פסקה 9 (16.11.2022)). הדברים נכונים ביתר שאת כאשר הבקשה נסובה על פסקי דין שעניינם אישור או ביטול פסק בוררות (רע"א 3145/22 זיפ יהלומים בע"מ נ' שכטר יהלומים בע"מ, פסקה 6 (6.6.2022); רע"א 98/22 החאן אילת בע"מ נ' גני דוד אילת בע"מ, פסקה 12 (18.1.2022)), ובוודאי כאשר מדובר

בבקשת ביטול פסק בוררות בערעור, שאז גדר התערבותו של בית משפט זה מצומצמת אף יותר (רע"א 4477/20 ר"ח בנימין סופר נ' חברת א.ד.א.ב. בונוס בע"מ, פסקה 12 (7.9.2020) (להלן: עניין סופר); רע"א 4448/21 ברנן נ' דרול, פסקה 8 (6.7.2021) (להלן: עניין ברנן)). בענייננו הצדדים כלל לא טוענים כי בקשותיהם מעוררות שאלה עקרונית, וגם אין חשש לעיוות דין. הבקשות אינן עומדות אפוא באמות המידה המחמירות למתן רשות ערעור.

11. למעלה מן הצורך אוסיף כי אין מקום לטענת המבקשים כי פסק הדין אשר דחה את בקשתם, מנע מהם שלא כדין את האפשרות "להגיש בקשה חדשה לביטול פסק הבוררת על פי עילות אחרות". זאת מפני שגם אם היה ממש בטענה שהיה מקום למחוק את הבקשה ולא לדחותה, אין להלום הגשת בקשה חדשה לביטול פסק בוררות בהתבסס על עילות חדשות, במעין "מקצה שיפורים" של הבקשה הקודמת שהוגשה לביטול הפסק. מעבר לאמור, כלל לא הובהרה לענייננו הרלוונטיות של תקנה 41(א)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, עליה מנסים המבקשים להתבסס, הקובעת כי בית המשפט רשאי להורות על מחיקת "כתב תביעה" (להבדיל מדחייתו) אם הוא אינו מגלה עילת תביעה (וראו: תקנה 9(א) לתקנות סדר הדין בענייני בוררות, התשכ"ט-1968, לפיה דינה של בקשה לביטול פסק בוררות כדין "בקשה בכתב לפי הוראת תקנה 54 לתקנות סדר הדין האזרחי", ולא כדין "כתב תביעה"). כך או כך אפוא, אין מקום לקבל את טענת המבקשים בדבר אופן סילוק בקשתם.

12. בנוסף, אין בסיס לטענת המבקשים כי בית המשפט המחוזי שגה בפרשנותו לסעיף 21א(ג)(1) לחוק הבוררות. אין חולק כי בקשת המבקשים לביטול פסק הבוררות לא התבססה על עילות הביטול המנויות בסעיפים 24(9) ו-24(10) לחוק. זאת כאשר לפי ההוראה הברורה והמפורשת שבסעיף 21א(ג)(1) לחוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק בוררות בערעור רק בהתבסס על עילות אלו (וראו: עניין ברנן, פסקה 9; עניין סופר פסקה 13; רע"א 651/19 ברנן נ' לפידות, פסקה 6 (24.2.2019)).

13. אין גם מקום לקבל את טענותיו של המשיב. בבקשתו ל"תיקון החלטות בורר" ביקש המשיב את הסעדים שבהם הוא חפץ וטען שלל טענות בנוגע לכשלים שנפלו בפסק הבוררות שבערעור, לרבות בדבר האופן בו ניהלה הבוררת את ההליך, התעלמותה ממסמכים מהותיים, קביעת ממצאים שגויים ובלתי קוהרנטיים ועוד. בצדק קבע בית המשפט כי כלל לא מדובר בבקשת "תיקון" וכי אין מקום להידרש לטענות אלו, הנושאות אופי ערעורי מובהק, שכן אין זה תפקידו של בית המשפט לשבת כערכאת ערעור על החלטות בורר. לכך יש להוסיף כי לא רק שהמשיב לא הגיש בקשה לביטול פסק בוררות

בהסתמך על אי אלו מעילות הביטול, אלא שגם כך בקשתו אינה נכנסת בגדרן של העילות
הקבועות בסעיפים 24(9) ו-24(10) לחוק.

הבקשות נדחות אפוא ללא פסיקת הוצאות למי מהצדדים.

ניתנה היום, ה' בטבת התשפ"ג (29.12.2022).

ש ו פ ט